

[Carlsen-Skiødt.]

af ikke skal opslaa — det er ikke saa kort Tid siden, det blev ledigt. Hvis det ikke er rigtigt, vil Ministeren jo kunne rette mig. Det er Kauslunde i Vestfyn, et Sogn med ikke mindre end 1 500 Indbyggere, altsaa i Virkeligheden ikke noget lille Sogn. Hvis det skal sammenlægges med et af Nabosognene, vil der ske en Forrykning af 3—4 andre Pastorater, hvor der ogsaa maa byttes om, hvis der overhovedet skal være nogen Mening i det. Men da de andre Sogne ikke er vakante i Øjeblikket, vil efter en tidligere Praksis dette Embede komme til at staa ledigt i flere Aar. Nu vil maaske Ministeren svare: Ja, ja, men det skal nok blive passet; der bliver prædikeret hver Søndag i Kirken. Det er vel nok rigtigt, men det er vist lige saa rigtigt, i alt Fald efter de Erfaringer, jeg har fra disse Præstekald, der staaar ledige i flere Aar — vi har jo haft Præsteembeder, der har staaet ledige i ikke saa faa Aar endda —, at der bliver væsentlig ikke gjort andet Arbejde end det, der bestaar i, at de kirkelige Forretninger bliver varetaget. Jeg maa ud fra hele mit Syn anse det for meget uheldigt, at det kirkelige Arbejde saaledes kan hvile i et Sogn gennem flere Aar. Jeg er i alt Fald af den Mening, og det vil jeg ogsaa tro, at Kirkeministeren er, at en Præsts Gerning er mere end at prædike om Søndagen, og der er ikke Tvivl om, at naar en Præst ikke bestiller andet end prædike om Søndagen og saa for øvrigt besørge de øvrige kirkelige Forretninger, vil den Mands Gerning neppe sætte dybe Spor i det vedkommende Sogn. Spørgsmaalet om at faa Embederne opslaaet skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Gang, jeg har blot nævnt det for at skitsere Fremgangsmaaden. Spørgsmaalet vil sikkert før eller senere blive prøvet ved Højesteret; saa faar vi se, om Domstolene mener, at det er lovligt i Henhold til de bestaaende kirkelige Love at unnlade til at opslaa Embederne.

Jeg vil gerne, inden jeg slutter dette lille Afsnit, føje til, at jeg er indforstaaet med, at der er sine Steder, hvor baade en Omlægning og en Omregulering og ogsaa en Sammenlægning kan være forsvarlig og rigtig. Kun forekommer det mig, at Forandringen maa ske efter Forhandling med Menighedsraadene, og hvis der er Rimelighed i, at en Sammenlægning sker, vil ogsaa et forstandigt Menighedsraad efter Forhandling kunne gaa med dertil. Det, jeg bestemt maa fraraade, er Tvangssammen-

lægning. Jeg tror ikke, det er godt paa det kirkelige Omraade.

Den højtærede Kirkeminister foretog en Opgørelse af Præsternes Løn. Jeg maa sige, at den forekommer mig højst mærkelig. For det første tog Ministeren ikke blot Grundløn og, hvad der er naturligt, Konjunktur- og Dyrtidstillæg med, men ogsaa Kørselsgodtgørelse og Vederlag for Konfirmandstuens Opvarmning og Rengøring. Jeg synes ikke, at dette er helt retfærdigt overfor Præsterne, thi Talen er jo her om Beløb, de igen maa afgive dels for at kunne blive befordret, dels for at kunne faa opvarmet og rengjort de Lokaler, hvori Konfirmandundervisningen foregaar.

Naar den højtærede Kirkeminister talte om, at de smaa Embeder havde faaet en Lønforhøjelse, saa er det jo rigtigt. Men hvorfor siger Ministeren ikke, at den gamle 2den Klasse er blevet slettet? Ministeren anførte, at ved den Regulering, hvorved vi fik en Fællesklasse i Stedet for 2den og 3die Klasse, som vi havde før, skete der en Forhøjelse af Udgifterne paa 400 000—500 000 Kr. Jeg har ikke kunnet kontrollere, om det er rigtigt, men da vi i 1927 havde Spørgsmaalet til Behandling, oplyste Kirkeministeriet, at naar man havde 3die Klasse, der bestod af $\frac{3}{8}$ af samtlige Embeder, og man nedsatte 2den Klasse, der ligeledes bestod af $\frac{3}{8}$ af samtlige Præsteembeder, vilde der ved Oprettelsen af en Fællesklasse ske følgende — jeg skal nævne det efter den Opgivelse, der var givet —: Ved Nedsættelse af Konjunktur- og Dyrtidstillægene, som naturligvis for Præsternes Vedkommende var akkurat de samme som for alle andre Embedsmænd, vilde der kunne opnaas en Besparelse af 400 000 Kr., og samtidig vilde der blive en forøget Udgift ved den nye Fællesklasse, og denne Forøgelse vilde beløbe sig til 270 000 Kr. Der vilde altsaa blive en reel Besparelse af 130 000 Kr. efter Opgørelsen den Gang. Jeg ved intet om, hvorvidt disse Tal har kunnet holde Stik, men de staaar at læse i Udtalelser og Meddelelser, som stammer fra Finanslovens Behandling. Er disse Tal rigtige, eller er Ministerens Tal, 400 000—500 000 Kr., rigtige? Ministeren siger videre, at denne Forøgelse er bl. a. kommet der-ved, at tidligere var Slutlønnen 6 000 Kr., og nu er den 6 240 Kr. Jeg vil ogsaa her gerne spørge om, hvorfor det er rigtigt. 3die Klasse havde Slutlønnen 6 000 Kr., og Fællesklassen har nu Slutlønnen 6 240 Kr., men hvorfor nævner Ministeren ikke, at 2den Klasse havde Slutlønnen 6 360 Kr.?